

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในบทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายของคะแนนจากผลการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อสร้างคู่มือการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 1 เขต 2 และเขต 3 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบบี เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 61 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 20,234 คน เป็นนักเรียนชาย 8,076 คน นักเรียนหญิง 12,158 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 1 เขต 2 และเขต 3 และสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยจำแนกกลุ่มอาชีพออกเป็น 6 ประเภท ตามกรอบแนวคิดของฮอลแลนด์ จำนวน 1 ฉบับ มีข้อคำถามทั้งหมด 222 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียน พร้อมทั้งกำหนดวันและเวลาในการสอบ โดยผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปติดต่อกับโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. เตรียมการดำเนินการสอบโดยจัดเตรียมแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบแต่ละครั้ง และวางแผนในการสอบล่วงหน้า
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวิธีการตอบแบบสำรวจ ทราบวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ
4. รวบรวมแบบสำรวจมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์หาคูณภาพเครื่องมือ และสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคูณภาพเบื้องต้นของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ
ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับร่างที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่าง

ข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ และพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

2. หาคุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพจากการทดสอบครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 มาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOWS (Statistical Package for the Social Science) ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความเที่ยง (Reliability) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement)

3. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยการแปลงคะแนนดิบเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score)

สรุปผลการวิจัย

จากการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้เครื่องมือสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จำแนกกลุ่มอาชีพออกเป็น 6 ประเภท ตามกรอบแนวคิดของฮอลแลนด์ จำนวน 1 ฉบับ มีข้อคำถามทั้งหมด 222 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายชื่ออาชีพ 6 กลุ่มอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 156 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 หมวด ดังนี้

1. หมวดบุคลิกภาพ	จำนวน	36	ข้อ
2. หมวดกิจกรรม	จำนวน	48	ข้อ
3. หมวดความสามารถ	จำนวน	48	ข้อ
4. หมวดการประเมินตนเอง	จำนวน	24	ข้อ

2. คุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

2.1 คุณภาพเบื้องต้นของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

2.1.1 ค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับร่างที่สร้างขึ้น จำนวน 366 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างหรือตามทฤษฎี (Construct Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IC) แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ได้ข้อคำถามที่ผ่านการคัดเลือกมีค่า IC ตั้งแต่ 0.714 ถึง 1.000 จำนวน 267 ข้อ

2.1.2 การปรับปรุง และคัดเลือกข้อคำถาม

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 267 ข้อ มาปรับปรุงด้านการใช้สำนวนภาษา ทั้งความถูกต้อง และความเหมาะสมของภาษาเป็นรายข้อตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามอีกครั้งหนึ่งให้มีจำนวนที่เหมาะสม โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามไว้จำนวน 222 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1

2.2 คุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพจากการทดสอบครั้งที่ 1

การทดสอบครั้งที่ 1 เป็นการนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพในด้านความเที่ยง (Reliability) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) ในแต่ละกลุ่มอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 2 รายชื่ออาชีพ

1. กลุ่มอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง (R) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.673 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.268
2. กลุ่มอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.736 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.356
3. กลุ่มอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.702 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.367

4. กลุ่มอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (S) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.697 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.368

5. กลุ่มอาชีพประเภทงานการจัดการและค้าขาย (E) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.710 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.352

6. กลุ่มอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน (C) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.760 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.234

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านอาชีพ

1. กลุ่มอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง (R)

1.1 หมวดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.518 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.441

1.2 หมวดกิจกรรม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.824 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.456

1.3 หมวดความสามารถ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.853 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.363

1.4 หมวดการประเมินตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.785 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.338

มีค่าความเที่ยงรวมทุกหมวด เท่ากับ 0.895 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 4.723

2. กลุ่มอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I)

2.1 หมวดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.839 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.615

2.2 หมวดกิจกรรม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.877 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.275

2.3 หมวดความสามารถ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.859 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.119

2.4 หมวดการประเมินตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.784 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.171

มีค่าความเที่ยงรวมทุกหมวด เท่ากับ 0.922 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 4.165

3. กลุ่มอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A)

3.1 หมวดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.712 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.226

3.2 หมวดกิจกรรม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.809 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.600

3.3 หมวดความสามารถ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.862 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.855

3.4 หมวดการประเมินตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.843 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.195

มีค่าความเที่ยงรวมทุกหมวด เท่ากับ 0.912 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 4.704

4. กลุ่มอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (S)

4.1 หมวดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.765 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.731

4.2 หมวดกิจกรรม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.789 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.190

4.3 หมวดความสามารถ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.901 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.759

4.4 หมวดการประเมินตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.814 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.172

มีค่าความเที่ยงรวมทุกหมวด เท่ากับ 0.912 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.837

5. กลุ่มอาชีพประเภทงานการจัดการและค้าขาย (E)

5.1 หมวดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.847 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.673

5.2 หมวดกิจกรรม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.790 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.290

5.3 หมวดความสามารถ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.855 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.430

5.4 หมวดการประเมินตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.826 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.078

มีค่าความเที่ยงรวมทุกหมวด เท่ากับ 0.932 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.906

6. กลุ่มอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน (C)

6.1 หมวดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.693 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.901

6.2 หมวดกิจกรรม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.883 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.090

6.3 หมวดความสามารถ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.891 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.950

6.4 หมวดการประเมินตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.838 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.057

มีค่าความเที่ยงรวมทุกหมวด เท่ากับ 0.918 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 4.072

3. ได้เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพในตอนต้นที่ 2 และตอนต้นที่ 3 แยกเป็นกลุ่มอาชีพ 6 กลุ่ม ซึ่งในตอนต้นที่ 3 นั้น ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแต่ละกลุ่มอาชีพ ทั้งแยกเป็นหมวด และรวมทุกหมวด โดยเกณฑ์ปกติของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแต่ละกลุ่มอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 2 รายชื่ออาชีพ

1. งานช่างฝีมือและกลางแจ้ง (R) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 – 10 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 6.05 – 99.75 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T35 – T78

2. งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 – 10 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 3.80 – 97.50 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T32 – T70

3. งานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 – 10 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 3.55 – 99.05 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T32 – T74

4. งานบริการการศึกษาและสังคม (S) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 – 10 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 3.50 – 99.55 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T32 – T76

5. งานการจัดการและค้าขาย (E) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 – 10 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.60 – 98.55 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T29 – T72

6. งานสำนักงานและเสมียน (C) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 – 10 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 9.60 – 99.25 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T37 – T74

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านอาชีพ

1. งานช่างฝีมือและกลางแจ้ง (R)

1.1 หมวดบุคลิกภาพ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 6 – 30 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.10 – 99.80 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T19 – T79

1.2 หมวดกิจกรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 39 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.45 – 99.95 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T24 – T83

1.3 หมวดความสามารถ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.85 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T80

1.4 หมวดการประเมินตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 – 20 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.30 – 99.90 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T28 – T81

รวมทุกหมวด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 32 – 122 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.95 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T83

2. งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (I)

2.1 หมวดบุคลิกภาพ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 9 – 30 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 98.10 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T71

2.2 หมวดกิจกรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.60 – 99.65 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T25 – T77

2.3 หมวดความสามารถ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.20 – 99.75 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T21 – T78

2.4 หมวดการประเมินตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 – 20 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.60 – 99.45 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T25 – T75

รวมทุกหมวด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 33 – 130 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.90 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T81

3. งานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A)

3.1 หมวดบุคลิกภาพ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 30 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 98.95 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T73

3.2 หมวดกิจกรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.20 – 99.70 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T21 – T78

3.3 หมวดความสามารถ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.80 – 99.70 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T26 – T78

3.4 หมวดการประเมินตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 – 20 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.30 – 99.10 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T22 – T74

รวมทุกหมวด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 28 – 130 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.85 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T80

4. งานบริการการศึกษาและสังคม (S)

4.1 หมวดบุคลิกภาพ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 – 30 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 97.70 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T70

4.2 หมวดกิจกรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 9 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.70 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T78

4.3 หมวดความสามารถ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 13 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.30 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T75

4.4 หมวดการประเมินตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 – 20 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.30 – 99.30 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T22 – T75

รวมทุกหมวด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 43 – 130 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.95 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T83

5. งานการจัดการและค้าขาย (E)

5.1 หมวดบุคลิกภาพ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 30 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.10 – 98.90 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T19 – T73

5.2 หมวดกิจกรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 9 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.90 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T81

5.3 หมวดความสามารถ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.10 – 99.75 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T19 – T78

5.4 หมวดการประเมินตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 – 20 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.20 – 99.20 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T21 – T74

รวมทุกหมวด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 38 – 130 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.95 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T83

6. งานสำนักงานและเสมียน (C)

6.1 หมวดบุคลิกภาพ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 – 30 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.05 – 99.50 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T17 – T76

6.2 หมวดกิจกรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.15 – 99.95 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T27 – T83

6.3 หมวดความสามารถ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.40 – 99.65 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T23 – T77

6.4 หมวดการประเมินตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 – 20 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.45 – 99.60 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T24 – T77

รวมทุกหมวด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 37 – 123 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.10 – 99.90 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T19 – T81

4. ใ้คู้มือการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ นักเรียน ครูแนะแนว หรือผู้ที่สนใจ สามารถนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพไปใช้ได้อย่างสะดวก ถูกต้อง และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแบบสำรวจ โดยรายละเอียดในคู่มือการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสำรวจ ลักษณะของแบบสำรวจ วิธีการดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนน การแปลความหมายของคะแนน และเกณฑ์ปกติของแบบสำรวจ

การอภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้น จำแนกกลุ่มอาชีพออกเป็น 6 ประเภท ตามกรอบแนวคิดของฮอลแลนด์ มีข้อคำถามทั้งหมด 222 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งในตอนี่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ช่วยให้ทราบเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของ

นักเรียน ส่วนในตอนที 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายชื่ออาชีพ 6 กลุ่มอาชีพ ในส่วนนี้จะมีการรายชื่ออาชีพให้นักเรียนเลือกว่าสนใจหรือไม่สนใจ ซึ่งผลการสำรวจในตอนที 2 จะทำให้นักเรียนได้ทราบความสนใจของตนเองว่ามีความสนใจในกลุ่มอาชีพประเภทใด และในตอนที 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพ ในส่วนนี้นักเรียนจะได้ประเมินตนเองเกี่ยวกับข้อมูลด้านอาชีพในหมวดต่าง ๆ ได้แก่ หมวดบุคลิกภาพ หมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ และหมวดการประเมินตนเอง ซึ่งผลการสำรวจในตอนที 3 จะทำให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองมีบุคลิกภาพ ความชอบในกิจกรรม ความสามารถ และมีการประเมินตนเองได้สอดคล้องกับกลุ่มอาชีพที่นักเรียนสนใจหรือไม่ เพียงใด จะเห็นได้ว่าผลการตอบแบบสำรวจความสนใจในอาชีพทั้งฉบับ จะทำให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น สามารถตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพหรือวางแผนการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถวางแผนพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปสู่อาชีพที่นักเรียนสนใจ และมีความถนัดในอนาคตต่อไปได้

2. การหาคุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

2.1 คุณภาพเบื้องต้นของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

2.1.1 ค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ได้ข้อคำถามที่ผ่านการคัดเลือกมีค่า IC ตั้งแต่ 0.714 ถึง 1.000 จำนวน 267 ข้อ แสดงว่าแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างแท้จริง

2.1.2 การปรับปรุง และคัดเลือกข้อคำถาม ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 267 ข้อ มาปรับปรุงด้านการใช้สำนวนภาษา ทั้งความถูกต้อง และความเหมาะสมของภาษาเป็นรายชื่อตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้มีจำนวนข้อคำถามไม่มากเกินไป เพราะหากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพมีจำนวนข้อคำถามมาก อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความเอาใจใส่ในการทำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อคำถามให้มีจำนวนที่เหมาะสม และมีความครอบคลุมในเนื้อหาที่ต้องการวัด จำนวน 222 ข้อ เพื่อนำไปใช้ทดสอบครั้งที่ 1

2.2 คุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพจากการทดสอบครั้งที่ 1

2.2.1 ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพแต่ละกลุ่มอาชีพ ในตอนที 2 รายชื่ออาชีพ มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.673 ถึง 0.760 และในตอนที 3 ข้อมูลด้านอาชีพ รวมทุกหมวด มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.895 ถึง 0.923 จะเห็นได้ว่าแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ ในตอนที 2 มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับปานกลาง และในตอนที 3 รวมทุกหมวด มี

ค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง จึงเป็นไปตามหลักการที่ ประคอง วรรณสูตร (2525 : 64) ได้กล่าวว่า ขนาดของความเที่ยงของแบบทดสอบที่ใช้วัดบุคคลเป็นกลุ่ม เมื่อมีค่าถึง 0.50 ก็เป็นที่ยอมรับว่า เชื่อถือได้ และเมื่อนำค่าความเที่ยงที่ได้ไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่น ๆ ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศที่เป็นการสร้างและพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่า แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ มีค่าความเที่ยงใกล้เคียงกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ฉบับอื่น ๆ หลายฉบับ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของวิชชุดา ถาวรพัฒน์พงศ์ (2527 : 69 - 70) มีค่าความ เที่ยงอยู่ระหว่าง 0.63 - 0.79 งานวิจัยของเพชรราชู กษาวงษ์ (2532 : บทคัดย่อ) มีค่าความเที่ยงอยู่ ระหว่าง 0.74 - 0.87 งานวิจัยของสุภาพร กัณห์วานิช (2533 : 103 - 105) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84 งานวิจัยของนันทินี มลวิทย์ (2536 : บทคัดย่อ) มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.398 - 0.85 งานวิจัยของ มานิตย์ ชัยอินทร์ (2538 : บทคัดย่อ) มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.6512 - 0.8821 งานวิจัยของ Kuder (1950 cited in Froehlich, 1959 : 256-266) มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.84 - 0.94 งานวิจัยของ Di Costa, Winefordner, Odgers and Koons (1966 cited in Mehrens and Lehmann, 1969 : 561-563) มี ค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.72 - 0.90 งานวิจัยของ Holland (1966 cited in Mehrens and Lehmann , 1969 : 560-561) มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.62 - 0.98 งานวิจัยของ Holland (1977 : 13-18) มีค่า ความเที่ยงโดยใช้วิธีสอบซ้ำ อยู่ระหว่าง 0.31- 0.87 และหาโดยวิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน สูตร KR-20 มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.53-0.88 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ มี ความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์สูงพอที่จะนำไปใช้สำรวจความสนใจในอาชีพได้

2.2.2 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพแต่ละกลุ่มอาชีพ ในตอนที่ 2 รายชื่ออาชีพ มีค่าความ คลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด อยู่ระหว่าง 1.234 ถึง 1.368 และในตอนที่ 3 ข้อมูลด้านอาชีพ รวม ทุกหมวด มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดอยู่ระหว่าง 3.837 ถึง 4.723 ซึ่งเป็นค่าความ คลาดเคลื่อนที่อยู่ในระดับต่ำ ทำให้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่พัฒนาขึ้น มีความเที่ยงสูง พอที่จะนำไปใช้ได้ ดังคำกล่าวของ เยาวดี วิบูลย์ศรี (2549 : 96 - 97) ที่กล่าวถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างความเที่ยงกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดว่า เมื่อความคลาดเคลื่อนมาตรฐานใน การวัดมีค่าน้อย ก็ย่อมจะทำให้ค่าความเที่ยงของแบบสอบสูงขึ้น และเนื่องจากค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานในการวัด เป็นค่าที่แสดงถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการวัด จึงแสดงให้เห็นว่า การ สำรวจความสนใจในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นี้มีความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการวัดน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างตามความสนใจที่แท้จริง โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่ม ตัวอย่างทราบถึงความสำคัญและประโยชน์จากการทำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพในครั้งนี้

และได้แจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าผู้วิจัยจะส่งผลการตอบแบบสำรวจกลับไปให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบผลของตนในภายหลัง ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจครั้งนี้ด้วยความตั้งใจ

3. เกณฑ์ปกติ (Norms)

การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 แยกเป็นกลุ่มอาชีพ 6 กลุ่ม โดยในตอนที่ 3 นั้น ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแต่ละกลุ่มอาชีพ ทั้งแยกเป็นหมวด และรวมทุกหมวด ซึ่งในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบสำรวจครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 รวมกับข้อมูลจากการทดสอบครั้งที่ 2 ได้จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,000 คน เพื่อนำคะแนนดิบ (Raw Score) ไปคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile rank) แล้วเทียบหาคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score)

การแปลผลคะแนนโดยใช้คะแนนที่ปกติ กระทำได้โดยการเทียบว่าคะแนนดิบที่แต่ละคนได้ในแต่ละกลุ่มอาชีพตรงกับคะแนนที่ปกติเท่าไร ให้แปลผลคะแนนตามเกณฑ์ของซวาล แพร์ตกุล (2520 : 53) โดยใช้ช่วง 1 S.D. แบ่งระดับความสนใจในอาชีพกลุ่มต่าง ๆ ของผู้สอบในตอนที่ 2 และแบ่งระดับความเหมาะสมในการเลือกอาชีพกลุ่มต่าง ๆ ของผู้สอบในตอนที่ 3 ออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 2 รายชื่ออาชีพ

ตั้งแต่ T65 หรือสูงกว่า	แปลว่า มีความสนใจในกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับสูงมาก
ตั้งแต่ T55 – T65	แปลว่า มีความสนใจในกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับสูง
ตั้งแต่ T45 – T55	แปลว่า มีความสนใจในกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
ตั้งแต่ T35 – T45	แปลว่า มีความสนใจในกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับต่ำ
ตั้งแต่ T35 หรือต่ำกว่า	แปลว่า มีความสนใจในกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านอาชีพ

ตั้งแต่ T65 หรือสูงกว่า	แปลว่า มีความเหมาะสมในการเลือกกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับสูงมาก
ตั้งแต่ T55 – T65	แปลว่า มีความเหมาะสมในการเลือกกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับสูง
ตั้งแต่ T45 – T55	แปลว่า มีความเหมาะสมในการเลือกกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตั้งแต่ T35 – T45 แปลว่า มีความเหมาะสมในการเลือกกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับต่ำ

ตั้งแต่ T35 หรือต่ำกว่า แปลว่า มีความเหมาะสมในการเลือกกลุ่มอาชีพนั้นอยู่ในระดับต่ำมาก

หากผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55 และ T65 ให้เลื่อนผู้สอบนั้นไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

การแปลผลจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) เมื่อสามารถเทียบได้ว่าคะแนนดิบของผู้สอบคนนั้นอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ใด หมายความว่า ผู้สอบนั้นจะมีระดับความสนใจในอาชีพกลุ่มนั้น ๆ หรือผู้สอบนั้นจะมีความเหมาะสมในการเลือกกลุ่มอาชีพนั้น ๆ สูงกว่าจำนวนผู้สอบคนอื่น ๆ อยู่ร้อยละของตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ของจำนวนผู้สอบทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ผลของผู้สอบคนหนึ่งในตอนที่ 2 อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 65 หมายความว่า ผู้สอบนั้นมีระดับความสนใจในอาชีพกลุ่มนั้นสูงกว่าผู้สอบอื่น ๆ ร้อยละ 65 ของจำนวนผู้สอบทั้งหมด

4. คู่มือการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ เป็นวัตถุประสงค์สุดท้ายในการพัฒนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างคู่มือการใช้แบบสำรวจฉบับสมบูรณ์ขึ้น หลังจากได้นำแบบสำรวจไปทดลองใช้ วิเคราะห์หาคุณภาพ และสร้างเกณฑ์ปกติของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อแปลความหมายของคะแนนเรียบร้อยแล้ว โดยรายละเอียดสำคัญในคู่มือการใช้แบบสำรวจ จะประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสำรวจ ลักษณะของแบบสำรวจ วิธีการดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนน การแปลความหมายของคะแนน และเกณฑ์ปกติของแบบสำรวจ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวจะช่วยให้ นักเรียน ครูแนะแนว หรือผู้ที่สนใจ สามารถนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพไปใช้ได้สะดวก ถูกต้อง และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแบบสำรวจ

จะเห็นว่าแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบสำรวจที่ดี และมีคุณภาพสามารถนำไปใช้สำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างแท้จริง เนื่องจากแบบสำรวจที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) อยู่ในเกณฑ์สูงพอ และมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วย การตรวจให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนนที่ชัดเจน สอดคล้องกับคำกล่าวของ ลลิตา ฤกษ์สำราญ และรุจิระ ภูสาระ (2520) ที่ได้กล่าวถึง แบบตรวจสอบทางจิตวิทยาที่ดีมีคุณภาพว่า ต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ 3 ประการ คือ มีความตรง (Validity) มีความเที่ยง (Reliability) และมีความเป็นปรนัย และกล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ข้อคำถามมีความหมายแจ่มชัด ให้คะแนนได้อย่างมีมาตรฐาน และสามารถแปลความหมายของคะแนนออกมาเป็นอย่างเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำแบบสำรวจไปใช้

1.1 ควรศึกษาและทำความเข้าใจคู่มือการใช้แบบทดสอบอย่างละเอียดก่อนนำไปใช้ และควรดำเนินการตามคู่มือการใช้อย่างเคร่งครัด เพื่อจะได้ผลจากการทำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้นักเรียนได้ทราบความสนใจของตนเองชัดเจนขึ้น และได้มาซึ่งข้อมูลในการช่วยตัดสินใจวางแผนการศึกษา และเลือกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสม สอดคล้องกับตนเอง และสภาพสังคมในปัจจุบัน รวมทั้งสามารถวางแผนพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปสู่อาชีพที่นักเรียนสนใจ และมีความถนัดในอนาคตต่อไป

1.3 ครูหรือผู้แนะนำควรนำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสำรวจของนักเรียนมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน และแนะนำ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวางแผนการเรียน เพื่ออาชีพในอนาคตต่อไป

1.4 เนื่องจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่พัฒนาขึ้น มีสภาพสิ่งแวดล้อมของการสร้างเครื่องมือที่เอื้อประโยชน์ต่อประชากรในสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น จึงทำให้มีข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับอาชีพหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในบางกลุ่มอาชีพที่สร้างขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายในท้องถิ่น เช่น อาชีพนักประมง (เลี้ยงกุ้งกุลาดำ จับสัตว์น้ำ) อาชีพเกษตรกร (เจ้าของฟาร์ม ทำสวนปาล์ม ยางพารา) เป็นต้น ดังนั้นการนำแบบสำรวจไปใช้ในท้องถิ่นอื่นที่มีลักษณะการประกอบอาชีพแตกต่างกัน จึงควรคำนึงถึงข้อจำกัดเหล่านี้ เพื่อให้การใช้นั้นเกิดประโยชน์มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ไปทดลองใช้ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ ว่าเมื่อ นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว นักเรียนไปประกอบอาชีพ หรือเลือกเรียนวิชาชีพที่สอดคล้องกับผลที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้มากน้อยเพียงใด

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในอาชีพของนักเรียนในแต่ละกลุ่มอาชีพกับข้อมูลด้านอาชีพในหมวดต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2.3 ผู้วิจัยสามารถนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ ไปเป็นเครื่องมือในการศึกษาเปรียบเทียบว่านักเรียนที่มีเพศ ศาสนา ระดับชั้น แผนการเรียน และผลการเรียนแตกต่างกัน มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันหรือไม่

2.4 เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงส่งผลให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลเหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่สร้างขึ้นได้ ดังนั้นเมื่อใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ไประยะหนึ่งแล้ว (ประมาณ 5 – 10 ปี) ควรนำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ไปทดลองใช้ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือให้มีคุณภาพ และมาตรฐานยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความตรง และความเที่ยง รวมทั้งพัฒนาเกณฑ์ปกติ (Norms) ให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน อยู่เสมอ

หมายเหตุ : แบบสำรวจความสนใจในอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
และคู่มือการใช้แบบสำรวจอยู่ที่ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี